

Anssi Kela, Rva Ruusunen

Katselen kattoon, ni kuuntelen
taas rouva ruusunen selloaan soittaa
tunnen tn biisin oon kuullut ennenkin
siihen on sanatkin joita m en muista

Hn ylkertaan muutti asumaan
jlkeen sen Jokimaan joka joutui linnaan
katselen kattoon, soittoaan kuuntelen
ja kuvittelen sen mit sill on plin

Se on hieno nainen, rouva Ruusunen
rauhaa saa m en, hnt vain mietin
kerran me mentiin hissill kahdestaan
sill on muovikasseissaan voita ja piim
ja m niin tahdoin tunteeni tunnustaa
mut suustain tuli vaan, et "onks sulla kelloo?"

Ja kusipinen on pieni ij sen
herra Ruusunen, se pikku Hitler
sellainen nainen ansaitsis parempaa
antaisin mit vaan, sellainen nainen

Mut viel t muuttuu, ensiksi tietenkin
tynnn sen Hitlerin jtekuiluun
ja rouva R:n, sen m vien eteln
johonkin Impimn, en sst missn
mut ne sen kersat - ne saa jd pakkaseen
ne seiiniin piirtelee ja kusee hissiin